

PIKONDOA

Latz, zakar ta itxusi dalako,
Bere adar guztiak txuri-beltz
diralako, maite det nik pikondoa.

Nere landan, *eun* zugatz eder daude:
okaran biribillak,
gereiz-ondo zutak
eta ale gorria daikarten sagar-landarak.

Uda berrian denak leiaka
loretan pinportzen dira,
pikondoaren ingurumari.
Eta gaixoak zurbil ematen du
egundo ere buru-leika biziz
jazten ez diran lakaiña okerrez...

Origatik,
bere ondotik igarotzen naizenetan,
esan oi det, goxo ta alai
nere abotsa egiñik:
—Baratzeko zugatz guztietan
pikondoa det ederren.

Berak aditzen ba'dit,
mintzatzen nakion izkera
ulertzen baldin ba'du,
aren zugatz-anima eztian bai
kabi egingo duela goxoak barnetsu!

Eta, bear bada, aizeak gauean
aren adar-burua kulunkatzean,
pozez gaiñezka, ongilieari esango dio:
—Gaur, ba al dakizu?, eder esan didate.

Ibarbourou